

Васил Попович

Лято

Пролет мина, дойде лято,
налетя горещина:
душно, жежко по полето,
всяк се крий на хладина.

Веч орача на туй време
няма нива да оре
и да пръска златно семе,
ала чака да бере.

И дома си преседява,
Бога моли да вали,
да изпълни клас на нива
и труда му награди.

По полето тма мушички,
бубулечици без брой
из цветистите тревички
мед събират рой след рой.

Плодовете по дървята
и овощъето по-час
зреят бързо, грозд в лозята
някак чудно мамят нас.

Ето вече иде време,
ден за жетва наближи,
и жетваря ще приеме
много, много добрини!

КРАЙ

Източник: Словото
Набиране: Николай Аретов

Публикация

Васил Попович, Съчинения, Издателство „Кралица Маб“, С. 2000, ISBN 954-533-030-2

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/7397>]